

VISIONES

Fotografía y experimentación

EXPANNDIDAS

CaixaForum Madrid

De l'1 de desembre de 2022 al 26 de març de 2023

CaixaForum Madrid es converteix en epicentre de la fotografia experimental

- El centre cultural de la Fundació "la Caixa" acull l'estrena d'una exposició inèdita que proposa un recorregut per la fotografia experimental en col·laboració amb el Musée National d'Art Moderne - Centre National d'Art et de Culture Georges Pompidou de París.
- La mostra, amb 172 obres de 107 artistes, se submergeix en aquesta branca de la fotografia que han practicat nombrosos artistes i professionals de múltiples disciplines i llocs, com ara Man Ray, László Moholy-Nagy, Lisa Oppenheim, Florence Henri, William Klein, Brassai, André Breton, Rudolf Steiner, Barbara Kruger, Constantin Brancusi, Olafur Eliasson, Paul Éluard, Barbara Morgan i Suzanne Muzard, entre molts d'altres.
- Lluny d'una lectura lineal i cronològica, *Visions expandides. Fotografia i experimentació* proposa un recorregut d'experimentació fotogràfica des del començament del segle xx fins als nostres dies, i posa en diàleg obres històriques i contemporànies amb la finalitat de ressaltar afinitats i analogies entre artistes de diferents èpoques i moviments.
- L'exposició, que es podrà visitar fins al 26 de març de 2023 a CaixaForum Madrid, es compon de sis àmbits temàtics: «Llum», «Moviment», «Alteracions», «Recrear mons», «La visió a prova» i «Anatomies».

Visions expandides. Fotografia i experimentació. Organització: exposició produïda per la Fundació "la Caixa" i el Musée National d'Art Moderne - Centre de Création Industrielle (Mnam-Cci), Centre Pompidou. **Comissariat:** Julie Jones, conservadora de fotografia del Mnam-Cci, Centre Pompidou. **Dates:** de l'1 de desembre de 2022 al 26 de març de 2023. **Lloc:** CaixaForum Madrid (Paseo del Prado, 36)

 [@FundlaCaixaCAT](https://twitter.com/FundlaCaixaCAT) [@CaixaForum_CAT](https://twitter.com/CaixaForum_CAT) [#CaixaForumVisionsExpandides](https://twitter.com/CaixaForumVisionsExpandides)

Madrid, 1 de desembre de 2022. La directora de l'Àrea d'Exposicions i Col·lecció de la Fundació "la Caixa", **Isabel Salgado**; la directora de CaixaForum Madrid, **Isabel P. Fuentes**, i la comissària **Julie Jones** han presentat aquest dijous *Visions expandides. Fotografia i experimentació*.

Dins la seva programació, la Fundació "la Caixa" presta una atenció especial a l'art de la fotografia amb l'objectiu de mostrar la influència de les imatges en la sensibilitat contemporània i destacar el paper dels grans creadors visuals del segle XX i, també del XXI, en la nostra manera de veure el món. Amb aquest objectiu ha organitzat exposicions dedicades als grans noms de la fotografia, com ara Jacques-Henri Lartigue, Eugène Atget, Robert Doisneau, William Klein, Richard Avedon, Diane Arbus, Henri Cartier-Bresson, Willy Ronis, Philippe Halsman o Robert Capa.

Aquesta vegada, la Fundació "la Caixa" es torna a aliar amb el Centre Pompidou, institució de referència en l'art modern i contemporani que posseeix un dels fons més importants de fotografia de tot Europa, per exposar una nova mostra, *Visions expandides. Fotografia i experimentació*, després d'haver estrenat el 2020 *Càmera i ciutat. La vida urbana en la fotografia i en el cinema*, que explorava la intensa relació que fotògrafs i cineastes han mantingut amb la ciutat moderna al llarg del segle XX i al segle XXI.

Aquesta mostra, que s'estrena de manera inèdita a CaixaForum Madrid i que viatjarà després a CaixaForum Barcelona, CaixaForum Sevilla i CaixaForum València, és la tercera que neix de l'aliança conjunta que la **Fundació "la Caixa"** i el **Centre Pompidou** van segellar el juliol del 2019 per a l'organització conjunta d'exposicions en anys posteriors. Després de *Càmera i ciutat. La vida urbana en la fotografia i en el cinema*, totes dues institucions van col·laborar per portar a Espanya l'exposició *L'univers de Jean Prouvé. Arquitectura / Indústria / Mobiliari*.

El projecte expositiu proposa un recorregut per l'experimentació fotogràfica des de principis del segle XX fins a l'actualitat. *Visions expandides. Fotografia i experimentació* ofereix una història de la fotografia experimental a través dels rics fons de les col·leccions del Musée National d'Art Moderne - Centre de Création Industrielle (Mnam-Cci), Centre Pompidou. Lluny de fer-ne una lectura lineal i cronològica, la mostra posa en diàleg obres històriques i contemporànies, amb l'objectiu d'emfatitzar afinitats tècniques, formals i temàtiques, al llarg de sis seccions: «**Llum**», «**Moviment**», «**Alteracions**», «**Recrear mons**», «**La visió a prova**» i «**Anatomies**».

Des dels orígens, la fotografia ha estat subjecta als avenços nombrosos i constants dels processos químics i tècnics. Al començament del segle XX, artistes d'avantguarda com els dadaïstes i els surrealistes, com també els artistes moderns propers al constructivisme, van mostrar un interès especial pel mitjà fotogràfic, que aleshores es considerava l'eina contemporània per excel·lència. De fet, la fotografia no tan sols ofería noves possibilitats formals per explorar i expressar l'esperit dels temps moderns, sinó que, pel fet de no estar vinculada a una llarga tradició ni a les xarxes de difusió clàssiques, encarnava també la llibertat d'acció i pensament al servei d'innovacions formals i de crítiques socials o polítiques. D'aquesta manera, *collages*, fotomuntatges, fotogrames i punts de vista radicals van generar una nova gramàtica visual.

A la segona meitat del segle, una nova generació portaria encara més lluny aquestes experimentacions visuals i diluiria totes les fronteres establertes entre les diferents disciplines artístiques —pintura, escultura i cinema, però també *performance*. Aquesta investigació i aquesta creativitat constants persisteixen actualment gràcies a nombrosos artistes que qüestionen la naturalesa de les imatges i el seu rol en el món actual. Ara, fruit de la revolució impulsada per les tecnologies digitals, traslladen la fotografia experimental a horitzons creatius inèdits.

La mostra reuneix més de 180 obres de 107 artistes de diferents èpoques i moments, com ara **Man Ray, Lázsló Moholy-Nagy, Dora Maar, Wolfgang Tillmans, Liz Deschenes, Maurice Tabard, Roger Parry, Sara Cwynar, Paolo Gioli, Pol Bury, Ellen Carey, Jeff Guess, Vera Lutter, Bruce Conner, Christian Schad, James Welling, Raoul Ubac, Iit Azoulay, William Klein, Raymond Hains, Olafur Eliasson, Harold Eugene Edgerton, Barbara Morgan, Heinz Hajek-Halke, Hergo, Nigel Henderson, Florence Henri, Constantin Brancusi, Paul Éluard, Suzanne Muzard, Lisa Oopenheim, André Breton, Barbara Kruger, Rudolf Steiner i Brassai**, entre molts d'altres.

Els creadors d'aquestes obres procedeixen d'àmbits i disciplines molt diversos, com ara l'art, la ciència, el disseny gràfic, l'arquitectura, la poesia, la il·lustració, l'astronomia i l'escriptura, entre d'altres. Atesa aquesta diversitat i la dificultat de posar fronteres als múltiples àmbits de treball d'aquests artistes, la comissària de la mostra, Julie Jones, fa referència al fotògraf experimental com un «inventor». Ho fa a propòsit d'una citació de l'artista i dissenyador Gérard Ifert, a qui el Centre Pompidou va dedicar part d'una exposició sobre les relacions entre la fotografia abstracta i el disseny gràfic.

Un nou alfabet visual adaptat a un entorn en transformació

L'exposició comença amb l'àmbit «**Llum**» com a principi de l'experimentació fotogràfica. Molts artistes del començament del segle xx la van utilitzar per crear nous llenguatges i, segons **László Moholy-Nagy**, gran teòric de l'art modern fascinat per la revolució artística que va suposar la fotografia, la investigació de la llum va donar lloc a un nou alfabet visual adaptat a un entorn en transformació. Entre els avantguardistes es va estendre l'ús de la **tècnica del fotograma**, una fotografia feta sense càmera i que s'obtenia només amb el contacte d'un o diversos objectes amb paper fotosensible. Amb els anys, altres artistes van ampliar les experimentacions amb la llum jugant amb la força evocadora de la imatge en negatiu. En aquest àmbit destaca el fotograma de l'artista i icona del cinema experimental **Bruce Conner** *Starfinger Angel* [Àngel amb dits d'estrella], que ressalta la naturalesa espiritual de l'ésser humà; els fotogrames de **Peter Miller**, i les propostes abstractes i singulars, també sense càmera, de **László Moholy-Nagy**. També cal destacar les instantànies de **Man Ray**, que va sistematitzar l'ús del fotograma i va conferir a aquesta tècnica un valor artístic. En aquest espai es pot veure un exemple de la fotografia «futurista» de **Tato**, impulsor del futurisme italià dels anys vint. Un altre dels noms destacats d'aquest àmbit és el de **Vera Lutter**, les obres de la qual fan un pas més enllà en l'ús del mètode inventat abans de la fotografia: la cambra obscura. Amb l'ajuda d'una càmera estenopeica, Lutter es va dedicar a captar la petjada del pas del temps en llocs tan diversos com algunes zones industrials alemanyes, les piràmides d'Egipte i els gratacels de Manhattan. Aquesta exposició recull una imponent imatge en negatiu que representa un punt d'extracció de carbó a Alemanya, a la mina a l'aire lliure d'Hambach.

Fascinació pel moviment

El «**Moviment**», nom del segon espai, al·ludeix a la fascinació de molts fotògrafs experimentals per representar visualment aquesta sensació. Unes càmeres fotogràfiques més manejables i unes emulsions cada vegada més sensibles van permetre tant als artistes avantguardistes com als aficionats experimentar amb el moviment. A més de la imatge transgressora de la marquesa **Luisa Casati**, de **Man Ray**, en aquest àmbit sobresurt la rítmica i inquietant sèrie *15 minutes la nuit au rythme de la respiration, 1, 2, 3* [15 minuts a la nit al ritme de la respiració, 1, 2, 3], de la fotògrafa i escriptora francocanadenca **Alix Cléo Roubaud**. També destaquen creacions basades en l'art òptic del dissenyador gràfic **Franco Grignani**, les «fotografies hipnagògiques» (per la denominació de l'estat del subjecte que es troba entre la vigília i el son), i instantànies del científic nord-

americà i professor del Massachusetts Institute of Technology (MIT), a Boston, **Harold Eugene Edgerton**. Les imatges de **William Klein** i **Lotte Johanna Jacobi** emergeixen en l'exposició com fotografies visionàries i abstractes. De **Gérard Ifert** es podran veure alguns exemples d'efectes òptics molt sorprenents. L'exposició també inclou una sèrie de l'artista contemporani islandès **Olafur Eliasson**, *Pedestrian Vibes Study* [Estudi de les vibracions d'un vianant], en la qual utilitza el seu propi cos com a suport per a l'experimentació.

El tercer àmbit, «**Alteracions**», mostra que la fotografia és un mitjà molt mal·leable. Els artistes fan servir tota mena d'instruments per aconseguir efectes infinits tant a través de la fotografia analògica (per la seva base química) com de la digital. L'ús del color en la fotografia també es considera des del principi una forma de subversió per la capacitat que té de difuminar la frontera entre aquest mitjà i la pintura. Tot i que la fotografia en color ofereix una imatge més fidel de la realitat, si es manipula també pot representar un món artificial. En aquest espai destaca el treball de l'artista canadenc **Sara Cwynar**, que proposa una reflexió sobre el vincle entre poder i arxiu en l'era contemporània. Entre les experimentacions fotogràfiques que es poden veure en aquest espai figuren cristallitzacions de **Constantin Brancusi**, composicions abstractes de l'alemany **Heinz Hajek-Halke**, els treballs de **Man Ray** i **Dora Maar**, les alteracions fotogràfiques d'**Hergo**, els motius psicodèlics i geomètrics d'**Ellen Carey** i els *collages* de l'artista plàstic i cineasta italià **Paolo Gioli**. També cal destacar les arquitectures experimentals d'**Elizabeth Lennard** i les composicions abstractes de **James Welling**, **Sameer Makarius** i **Beatrice Caracciolo**, a més de creacions del reputat fotògraf de moda alemany **Wolfgang Tillmans** i de l'artista autodidacta i experimentador atípic del mitjà fotogràfic **Pierre Cordier**.

Amb el quart àmbit, «**La visió a prova**», la mostra aborda les múltiples possibilitats d'ampliar l'abast de l'ull humà a través de tècniques com el microscopi, que permet gravar el que és infinitament petit i descobrir mons inaccessibles a primer cop d'ull; una radiografia; el telescopi; panoràmiques i preses de 360°, i els infraroigs, per exemple. Nombrosos fotògrafs contemporanis es distingeixen per adoptar i modificar mètodes antics o bé els que s'utilitzen en altres camps, com l'arquitectònic, el mèdic o fins i tot el militar. Destaquen les imatges lumíniques de **Georges Guilpin**, **Étienne Léopold Trouvelot** i **Alexandre Vitkine**, les imatges a cavall entre el *body art* i el *land art* de **Dennis Oppenheim**, la performativitat de **Steven Pippin**, les *Il·luminacions* de **Ian Paterson**, els negatius recuperats i tractats de **Lisa Oppenheim**, la

gestualitat de **Rudolf Steiner** i les imatges del fotògraf alemany contemporani **Thomas Ruff**.

Ocupa un lloc destacat d'aquest àmbit i de tota l'exposició la instal·lació de grans dimensions *From Hand to Mouth* [De la mà a la boca], de **Jeff Guess**. Consisteix en una impressió fotogràfica contínua en gelatina de plata d'1 per 22 metres amb 24 imatges individuals. La impressió està suspesa d'una estructura metàl·lica circular de 7 metres de diàmetre i il·luminada centralment des de dalt. El poeta i artista va produir els negatius col·locant un tros de pel·lícula de 35 mm directament a la seva boca, que va utilitzar com a càmera fosca. Cada imatge representa la seva mà tocant un objecte domèstic quotidià (una cadira, un telèfon i un llibre, entre d'altres), impresa a escala real i amb tot el negatiu visible, inclosos els forats de les rodes dentades. La superfície fotogràfica conté empremtes d'una presència corpòria en un intent de l'artista d'explorar els límits de la fotografia.

En el cinquè àmbit, «**Recrear mons**», l'exposició se submergeix en creacions fotogràfiques que han originat nous universos visuals. Si bé la fotografia sempre ha estat valorada com una eina per representar fidelment la realitat, per a molts fotògrafs, professionals o no, també és un mitjà per deformar la realitat visible. Aquestes imatges recompostes per mitjà de sobreimpressions de dues o més preses en un únic negatiu, combinació de negatius, retalls, *collages* o canvis digitals es converteixen en portes d'accés a mons amb interpretacions infinites. Sovint, aquestes imatges són objecte de crítica política i social. En aquest cinquè àmbit es poden veure una poètica composició de **François Kollar**, els *collages* narratius del poeta romanès nacionalitzat francès **Ghérasim Luca**, un retrat del fotògraf i il·lustrador surrealista francès **Roger Parry**, una creació crítica de la conceptual **Barbara Kruger**, una creació a base de grafits de l'artista hongarès **Brassaï** i retrats d'**Alix Cléo Roubaud**. Cal destacar la peça monumental de l'artista israeliana **Ilit Azoulay**, que es considera una espècie de gabinet de curiositats en el qual s'interroga sobre la capacitat de l'espai mural per «absorbir la llum, el so, la humitat i les marques superposades que apareixen amb el temps». En aquest cas, l'obra *Room #8* [Habitació núm. 8] és una proposta molt original de reconfiguració d'un habitatge a punt de ser derruït al sud de Tel-Aviv. També es podrà veure un autoretrat del duo d'artistes britànics **Gilbert & George**, famosos per les seves grans instal·lacions fotogràfiques organitzades en quadrícules ortogonals; a *Praying Garden* [Jardí d'oració] reprenen un dels seus temes recurrents, la religió. Les composicions de **Noémie Goudal**, **Giacomo Costa**, **Pierre Boucher** i **Raoul Hausmann**, així com una creació poètica de **László Moholy-Nagy**, entre d'altres, componen també aquest àmbit.

Finalment, l'àmbit «**Anatomies**» explora un dels temes favorits dels fotògrafs experimentals: el cos humà. Des dels orígens de la fotografia fins avui, el cos s'ha concebut com una matèria prima flexible, un terreny que admet totes les projeccions i es presta d'una manera especial a expressar la complexitat de les identitats. Criden l'atenció el romanticisme negre de **Joel-Peter Witkin**, l'eròtica de **Lucien Lorelle**, el surrealisme del període d'entreguerres de **Raoul Ubac**, el diàleg que estableixen **Man Ray** i **Nathan Lerner**, com també el de **Pierre Boucher** i **Herbert Bayer**, i les provocacions de **Pierre Molinier** i de **Georges Hugnet**. De l'il·lustrador, director artístic, realitzador i fotògraf francès **Jean-Paul Goude** es veuran reconstruccions singulars d'instantànies de la primera model negra d'alta costura, Mounia Orosemane, i de Grace Jones, la seva dona, que considera la seva musa.

La mostra inclou un projecte de mediació integrat en tres punts del recorregut expositiu. Sota el títol de «Fotoexperimenta», convida els visitants a provar i descobrir —amb un glossari— una selecció de tècniques amb distorsions, canvis de positiu a negatiu, quimigrames i sobreimpressions. A cada una de les tres pantalles repartides per l'exposició, els visitants podran experimentar amb aquestes tècniques i descarregar-se la seva foto a través d'un codi QR.

L'exposició s'acompanya d'un catàleg que aprofundeix en els seus diversos aspectes. Es completa amb una sèrie de quatre entrevistes en profunditat als artistes Gottfried Jäger, Jeff Guess, Liz Deschenes i Chen Cohen, a càrrec de la comissària Julie Jones i de Florian Ebner, conservador i cap del Departament de Fotografia del Musée National d'Art Moderne - Centre de Création Industriell,.

TEXTOS DE SALA

Llum

El grau zero de l'experimentació fotogràfica és, sense cap dubte, l'estudi i la manipulació de la llum, l'element «primari» indiscutible de la fotografia, per davant fins i tot de la càmera o de la còpia final. Molts artistes de començament del segle XX la van utilitzar per crear nous llenguatges i, segons László Moholy-Nagy, gran teòric de l'art modern fascinat per la revolució artística que va suposar la fotografia, la investigació de la llum va donar lloc a un nou alfabet visual adaptat a un entorn en transformació. Entre els avantguardistes es va estendre l'ús de la tècnica del fotograma —fotografies fetes sense càmera, obtingudes amb el simple contacte d'un o diversos objectes amb paper fotosensible—, unes

imatges «automàtiques» de gran potencial poètic que van seduir especialment els dadaistes i més tard els surrealistes per la seva estètica i tècnica. Anys més tard, altres artistes van ampliar les experimentacions amb la llum jugant a més a més amb la força evocadora de la imatge en negatiu (amb els valors invertits) en totes les seves formes.

Moviment

A la dècada del 1880, unes càmeres fotogràfiques més manejables i unes emulsions cada vegada més sensibles van permetre tant als artistes avantguardistes com als aficionats experimentar amb el moviment. Aquells tempteigs podien prendre formes molt variades, des de registrar vibracions lluminoses fins a crear efectes rítmics amb el muntatge. En qualsevol cas, eren imatges que reflectien un món en plena transformació industrial. Després del 1945 les experimentacions es van incrementar, ja que la relació entre art i ciència es va fer més estreta. I ho seria encara més als anys cinquanta i seixanta, no tan sols a causa de l'entusiasme sinó, sobretot, per la profunda inquietud provocada pels avenços científics i tecnològics. Un altre factor que va estimular les proves fotogràfiques amb el moviment va ser la influència de l'abstracció gestual en la pintura. La fascinació per representar visualment la sensació de moviment, que persistiria els anys següents, fa patent la capacitat del mitjà fotogràfic de reinventar-se de manera constant.

Alteracions

La fotografia és un mitjà extremament mal·leable: tant l'analògica (per la seva base química) com la digital donen peu a introduir alteracions de tota mena. Els artistes utilitzen, i en alguns casos ells mateixos creen, tot un ventall d'instruments amb els quals s'allunyen de la reproducció perfecta de la realitat. Aplicació de gelatina sensible a la llum, mal ús (voluntari o accidental) de les tècniques de revelatge del negatiu o la còpia, o d'obtenció de la imatge digital...; a partir d'aquí sorgeixen jocs de dissolució formal que donen lloc a figures i universos inèdits i fantàstics. L'ús del color en la fotografia també es considera des de l'origen una forma de subversió per la capacitat que té de difuminar la frontera entre aquest mitjà i la pintura. I, tot i que la fotografia en color ofereix una imatge més fidel de la realitat, si es manipula també pot representar un món artificial.

La visió a prova

L'experimentació fotogràfica acostuma a començar per la manera en què es duu a terme la presa, ja que són molts els dispositius amb els quals es pot captar una imatge, i també són nombrosos els resultats que se n'obtenen. La càmera, una prolongació de l'ull humà, «incrementa» les possibilitats de visió. Combinada amb el microscopi, permet gravar el que és infinitament petit i desvelar mons inaccessibles a simple vista; la radiografia penetra teixits i superfícies sòlides per descobrir l'interior de les coses; el telescopi eleva la nostra mirada a allò que està infinitament lluny; la panoràmica i la presa de 360 ° poden construir imatges «completes»; els infrarojos penetren en la foscor... Nombrosos fotògrafs contemporanis destaquen perquè s'apropien i modifiquen mètodes antics o bé mètodes que s'utilitzen en altres camps, com l'arquitectònic, el mèdic o fins i tot el militar.

Recrear mons

La fotografia, una empremta de la realitat, sempre ha estat valorada com una eina per representar fidelment allò que tenim davant dels nostres ulls. Tanmateix, per a molts fotògrafs, professionals o no, és també un mitjà per deformar aquesta realitat visible. Sobreimpressions de dues o més preses en un únic negatiu, combinació de diversos negatius en l'ampladora, retalls i *collages*, transformacions digitals... Hi ha innumerables tècniques amb les quals es pot originar un nou món visual. I aquestes experimentacions permeten construir una imatge que ja no és fidel al que és real, sinó que és una espècie de porta cap a un altre lloc. Amb el seu gran potencial poètic, aquestes imatges recompostes admeten múltiples interpretacions i són la clau per accedir a l'imaginari dels seus creadors. D'altra banda, sovint comporten una crítica política o social, per la qual cosa inclouen elements tipogràfics que reforcen el seu missatge subversiu.

Anatomies

Un dels motius favorits dels fotògrafs «experimentadors» és, per descomptat, el cos humà. Des dels orígens de la fotografia fins avui, el cos s'ha concebut com una matèria prima flexible, un terreny que admet totes les projeccions i es presta especialment a expressar la complexitat de les identitats. La sensualitat corporal es pot accentuar mitjançant tècniques d'impressió directa com el fotograma, en el qual la pell toca literalment el paper fotogràfic. Alguns fotògrafs han intentat reformular els moviments del cos recorrent a múltiples dispositius més o menys enginyosos. D'altres han preferit el fotomuntatge, els retalls i els *collages* per transformar el cos a base de fragmentar i recompondre. I n'hi ha que recorren a

la microfotografia, el primer pla i fins i tot els raigs X per endinsar-se en les anatomies i dotar-les de màgia.

ACTIVITATS A L'ENTORN DE L'EXPOSICIÓ

VISITA COMENTADA: VISIONS EXPANDIDES

DEL 10 DE DESEMBRE DE 2022 AL 26 DE MARÇ DE 2023

La visita està dirigida per un educador o educadora que, a partir del diàleg amb els participants, presenta els temes clau de l'exposició, els contextualitza i resol els possibles dubtes o preguntes que puguin sorgir.

HORARIS

Consultar disponibilitat horària

TALLERS

VISITA EN FAMÍLIA: EQUIVOCA'T I ENCERTARÀS

DEL 10 DE DESEMBRE DE 2022 AL 26 DE MARÇ DE 2023

Uniu-vos a una visita especialment pensada per a famílies que inclou un recorregut per l'exposició, activitats participatives dins de l'espai expositiu i un taller final. Conduïdes per un educador o educadora, les visites es basen en un tema principal de l'exposició que es desenvolupa a l'entorn de les obres exposades.

A partir del que hem vist i après a l'exposició, ens aproparem amb els ulls i les mans a la fotografia de manera experimental: posarem a prova les capacitats expressives de la fotografia. Jugant a l'assaig i error descobrirem fites inaudites!

*Activitat recomanada per a famílies amb nens i nenes a partir de 6 anys.

VISIONS EXPANDIDES. FOTOGRAFIA I EXPERIMENTACIÓ

CaixaForum Madrid

Paseo del Prado, 36
28014 Madrid

Tel.: 913 307 300

icaixaforummadrid@marmacultura.com

Horari

De dilluns a diumenge i festius, de 10 a 20 h

Reserves i informació

917 879 606

Àrea de Comunicació de la Fundació "la Caixa"

Cristina Font: 669 614 851 / cristina.font@fundacionlacaixa.org

Sala de Premsa: <https://premsa.fundacionlacaixa.org/ca/>

 [@FundlaCaixaCAT](#) [@CaixaForum_CAT](#) [#CaixaForumVisionsExpandides](#)